

Annemarie Bon & Gertie Jaquet

Haas redt het bos

moon

© Annemarie Bon, 2020
© Moon, Amsterdam 2020
Illustraties © Gertie Jaquet, 2020
Vormgeving omslag en binnenwerk:
Gijs Sierman

ISBN 978 90 488 5734 0
ISBN 978 90 488 5735 7 (e-book)
NUR 287

www.annemariebon.nl
www.gertiejaquet.nl
www.uitgeverijmoon.nl
www.overamstel.com

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvou-
digd en/of openbaar gemaakt door middel van
druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever.

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Een vreemde vogel

- 6 Haas is druk bezig onkruid te wieden in zijn tuintje als hij ineens een opgewonden stem achter zich hoort.
‘Niet te geloven! Een echte moestuin!’
Haas kijkt om en ziet een vreemde vogel staan, die hij nog nooit gezien heeft. Ze is bontgekleurd met een prachtige rode staart en veel veren die alle kanten op waaieren.
‘Waar kom jij vandaan, dat je nog nooit een moestuin hebt gezien?’ vraagt Haas.
‘Sorry, ik zal me even voorstellen. Ik ben Paradijsvogel. Vrienden noemen me Radijsje.’ Ze geeft Haas een hand. ‘Ik kom uit Bosstad,’ gaat ze verder. ‘Ik ken deze plek helemaal niet. Het is alsof de tijd hier heeft stilgestaan. Het is hier zo rustig en ongerept. Bizar!’
Radijsje pakt een apparaatje en richt het op zichzelf.
‘Wat doe jij nou?’ vraagt Haas.
‘Ik maak een selfie met jou en je moestuin op de achtergrond.’ Radijsje laat het apparaatje aan Haas zien.
‘O, is dat een fototoestel?’ vraagt Haas.
Radijsje lacht. ‘Nou, eigenlijk is het mijn telefoon, maar ik kan er ook mee filmen, fotograferen en op internet. Alleen heb ik hier geen bereik!’
Van internet en bereik heeft Haas nog nooit gehoord, maar hij hoeft ook niet te weten wat het is. Hij is tevreden met zijn leven en met wat hij heeft.
‘Ken jij dit bos goed?’ vraagt Radijsje.
Haas knikt. ‘Ik woon hier al mijn hele leven.’
‘Zou je me dan misschien een rondleiding willen geven?’ vraagt Radijsje. ‘Dan maak ik foto’s en filmpjes van de mooiste plekjes.’

‘Natuurlijk! Dat doe ik graag,’ zegt Haas. ‘Wees welkom in ons bos. Zoals je ziet, is dit mijn huis. Ik woon hier nog niet zo heel lang. Mijn huis stond eerst een eindje verderop.’

‘Is dit dan een betere plek?’ vraagt Radijsje.

Haas lacht. ‘Deze plek is even goed. Het kwam zo: ik wilde eens op vakantie en het liefst alles meenemen. Ik heb toen wielen onder mijn huis gezet en een fiets ervoor om het te trekken. Het was alleen te zwaar. Zelfs met hulp van mijn vrienden kwam ik niet verder dan hier en toen ben ik maar gebleven. Daarom heb ik nu altijd vakantie!’

Radijsje knippert met haar grote ogen met wimpers die wel gordijntjes lijken.

‘Wat saai! Ik ontdek juist het liefst nieuwe plekjes, zoals dit bos!’

Haas neemt Radijsje mee over het bospad. Radijsje vindt alles prachtig; het kabbelende beekje, de vijver met de bloeiende waterlelies, de open feestplek in het bos, de kringloopwinkel van Raaf en de kruidenierszaak van Hamster. Radijsje maakt aan een stuk door foto's. En Haas wijst aan waar zijn vrienden wonen.

‘Hier is een van de deuren naar het hol van Mol.’ Haas wijst naar een ingang. ‘Ik ga niet graag bij Mol op bezoek, want ik verdwaal altijd.’

Radijsje maakt een foto, weer met zichzelf erbij.

Haas loopt verder. Langs de brievenbus, waar toevallig Duif de post komt ophalen.

Radijsje kijkt haar ogen uit. ‘Zie ik dat goed? Hebben jullie nog papieren post? Bizar!’

‘Wat anders?’ vraagt Haas.

‘E-mail!’ roept Radijsje. ‘Met internet!’ En meteen maakt ze weer een foto.

Wat e-mail is, weet Haas niet, maar hij hoeft ook niet te weten wat het is. Duif bezorgt de post over de hele wereld. Wat wil je nog meer?

Even later op de markt maakt Radijsje alweer de ene foto na de andere. ‘Een echte groentekraam in plaats van een supermarkt! Met verse groenten!’

‘En worteltjes,’ zegt Haas. ‘Kom, als je dit zo leuk vindt, zal ik je ook de bakkerij van Big laten zien.’

Onderweg komen ze langs de boom van Uil, het huis van Vos en dat van Das.
Haas zwaait naar al zijn vrienden.

‘Wat geweldig,’ zegt Radijsje, ‘het lijkt wel alsof jullie elkaar allemaal kennen.’

‘Natuurlijk kennen we elkaar allemaal,’ zegt Haas. ‘We zijn buren en vrienden!’

‘Bizar,’ zegt Radijsje. ‘Uniek. Ongekend. Dat moeten mijn volgers zien.’

‘Volgers?’ Haas kijkt om zich heen naar alle kanten. ‘Ik zie niemand die je volgt.’

‘Volgers, dat zijn mijn vrienden,’ legt Radijsje uit. ‘Als ik mijn foto’s aan mijn vrienden laat zien, willen ze dit met eigen ogen zien.’

‘Wat aardig van je,’ zegt Haas. ‘Volg je zelf ook vrienden?’

‘Ja, maar alleen voor de nep,’ zegt Radijsje lachend. ‘Het gaat erom dat ze mij volgen.’

Haas vindt het maar een vreemd soort vriendschap, maar hij denkt er verder niet meer over na omdat ze bij de bakkerij zijn aangekomen.

‘Zal ik je trakteren op worteltjestaart?’ vraagt Haas.

Radijsje knikt. ‘Graag. Wat aardig van je!’ Meteen maakt ze weer een foto van zichzelf in de bakkerij.

Haas koopt een hele taart. Die komt vanzelf op, want van worteltjestaart krijgt hij nooit genoeg.

Op een boomstronk in het bos gaan ze zitten om van de taart te genieten. Al snel komen zijn vrienden langs. Ze zijn nieuwsgierig, maar vooral hebben ze zin in een stukje taart. Als Kip arriveert, is er nog net één stuk over.

‘Dat heb ik speciaal voor jou bewaard,’ zegt Haas. Hij krijgt er een kleurtje van. ‘Volgens mij ben je een beetje verliefd,’ zegt Radijsje met een knipoog. ‘Willen jullie met mij op de foto?’

Nadat de foto is gemaakt, haalt Kip een pot thee en komt ze erbij zitten.

Radijsje bedankt Kip en wil voor de thee betalen.

‘Betálen!’ roept Kip. ‘Natuurlijk ga je me niet betalen. Jullie zijn mijn gasten.’

‘Het is niet te geloven hoe gastvrij jullie zijn in dit bos,’ zegt Radijsje. ‘Je zou eens in Bosstad moeten komen!’

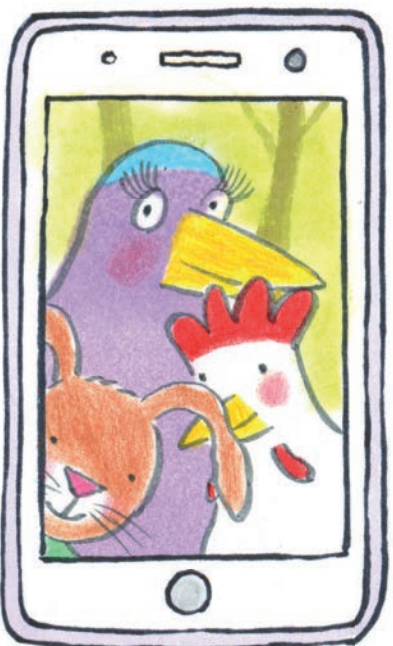
‘Daar zijn we eens geweest,’ zegt Kip. ‘Maar het bevalt ons hier veel beter.’

‘Dat snap ik,’ zegt Radijsje. ‘Maar ik ga er nu vandoor. Op zoek naar een nieuw onontdekt plekje.’

‘Kom over een tijdje nog eens terug,’ zegt Haas. ‘En neem gerust een paar vrienden mee. Jouw vrienden zijn mijn vrienden.’

‘Die vrienden komen, met of zonder mij,’ Radijsje lacht. ‘Wacht maar af.’

Jouw vrienden zijn mijn vrienden

- 14 Er wordt bij Haas op de deur geklopt. Wie zou dat zijn? Misschien is het Kip wel! Maar bij de deur staan twee onbekende dieren. Ze kijken op zo'n zelfde toestel als Paradijsvogel had.
- 'Ja, hier is het,' zegt de een. Hij heeft kort krulletjeshaar.
- 'Ben jij Haas?' vraagt de ander. Ze heeft lange haren en ook lange hangoren. 'En geef jij rondleidingen door het bos?'
- 'Eh, niet echt,' antwoordt Haas.
- 'Kijk, wij zijn Terrier en Spaniel en we zijn vrienden van Radijsje en zij schreef dat jij rondleidingen geeft.'
- Haas lacht. 'O, zeg dat dan meteen! Vrienden van Radijsje zijn mijn vrienden en die vertel ik graag over ons mooie bos. Dat had ik haar beloofd en daar krijg ik vrolijke energie van. Kom maar met me mee.'
- En daar gaan ze. Haas laat alle bijzondere plekjes uit het bos zien en overal maken Terrier en Spaniel foto's van. Met zichzelf erop, net als Radijsje deed. Maar Terrier en Spaniel houden vooral erg van de natuur.
- 'Bij ons in de stad is niet zoveel natuur. Hier ademen we tenminste frisse boslucht in.'
- Haas leert ze de namen van de bomen: de spar, de eik, de den, de paardenkastanje, de linde, de plataan, de es en de vlier.
- Hij leert ze ook paddenstoelen herkennen: de inktzwam, de parasolzwam, de vliegenzwam, de champignon, elfenbankjes en eekhoortjesbrood.
- En ten slotte vertelt hij nog de namen van sommige planten: hop, kamperfoelie, klimop, mos, braam, bosbes en bosaardbei.
- 'Bramen, bosbessen een aardbeien zijn hartstikke lekker,' zegt Haas. Hij plukt

een handje en geeft Terrier en Spaniel er ook een paar. Het duurt even voor ze durven te proeven.

Terrier neemt een heel klein hapje. 'Ik ken alleen fruit uit de supermarkt. Misschien is dit wel giftig.'

Haas lacht. 'Het is precies andersom.'

'Het is hier zo ongerept, zo puur!' zegt Spaniel bewonderend, maar echt goed kijken doet ze niet. Ze lijkt alleen maar bezig met haar apparaatje.

Als ze weer thuis zijn, nodigt Haas ze uit om op het bankje te komen zitten en geeft ze wat te drinken. Terwijl ze het zich laten smaken, ziet Haas een groep van vier vreemde vogels aan komen lopen.

'Volgens mij ben jij Haas!' zegt de grootste, een knalroze vogel op hoge poten. 'Wij hier zijn Flamingo, Struisvogel, Zilverreiger en Scholekster. We lazen dat jij rondleidingen geeft. Mogen we aansluiten?'

'Eigenlijk geef ik geen rondleidingen,' zegt Haas. 'Dit zijn toevallig vrienden van Radijsje. En Radijsjes vrienden zijn mijn vrienden.'

Haas knikt verbaasd en haalt de spullen waar Flamingo om vraagt. Die gaat meteen aan de slag en binnen de kortste keren staat er op het bord:

Hier verzamelen voor de rondleidingen

Start elk heel uur

Gratis voor vrienden van Radijsje

17

Met een paar spijkers slaat Haas het bord vast op een paal en dat komt aan het pad bij zijn huisje te staan.

Flamingo wrijft tevreden zijn vleugels tegen elkaar. 'Prima oplossing! Kom, we gaan.'

Deze groep heeft niet zoveel belangstelling voor de natuur, ze willen vooral naar de winkels in het bos.

Bakker Big is in een klap door al zijn gebakjes heen, zoveel zin hebben de dieren in zoetigheid. Sommige nemen wel twee taartjes!

Bij Hamster lijkt het wel alsof ze voor het eerst een winkel zien. Maar bij Raafs winkel met tweedehands spullen raken ze al helemaal niet uitgekeken.

‘Die schaal is voor mij,’ roept de een. De schaal komt Haas bekend voor. Was die niet van Mol?

‘En ik wil die vaas,’ roept een ander. Ook die vaas heeft Haas eerder gezien, maar ja, alles is hier ook tweedehands.

Om een oud stoeltje dat bijna uit elkaar valt, wordt zelfs gevochten. Twee dieren trekken en trekken. De een aan de ene poot, de ander aan de andere poot. En dan gebeurt het. Met een klap liggen ze allebei op de grond met ieder een half stoeltje.

‘Jullie moeten er toch voor betalen,’ zegt Raaf boos. ‘Hier de boel vernielen, dat kan niet!’

In de winkel van Raaf staat ook een oude klok. Die doet het nog prima.

‘De rondleiding eindigt hier,’ zegt Haas. ‘Over vijf minuten moet ik thuis zijn. Je weet maar nooit of er nog een vriend van Radijsje staat te wachten.’

Eigenlijk wist Haas het wel. Bij het bordje staat een flinke groep dieren te wachten.

‘Zijn jullie allemaal vrienden van Radijsje?’ vraagt Haas.

Alle dieren knikken. Op één na, een klein, pluizig wit dier. ‘Ik ben met mijn vriendin Schaaap meegekomen. Is dat goed?’

‘Ja, hoor,’ zegt Haas, ‘eentje meer maakt nu niks meer uit. Ik heb alleen nog één vraag aan jullie. Hoeveel vrienden heeft Radijsje eigenlijk?’

Schaaap haalt haar toestel tevoorschijn, net zo’n toestel als dat van Radijsje.

Ze tikt en veegt er even overheen. ‘Bijna tienduizend!’ roept ze dan enthousiast.

Eerst krijgt Haas het heel koud en begint hij te rillen. Dan breekt het zweet hem uit. Bijna tienduizend? En hij heeft beloofd dat de vrienden van Radijsje, ook

zijn vrienden zijn. Dus hij heeft nu bijna tienduizend dieren als vriend? En moet hij die allemaal rondleidingen gaan geven?

Zo vrolijk en energiek als hij er aan het begin van de dag van werd, zo moe wordt hij als hij daaraan denkt. De tijd van lekker luieren lijkt voorlopig voorbij.

Maar die avond heeft Haas een idee en verandert hij snel de tekst op het bordje.

19

Eén rondleiding per dag vindt Haas meer dan genoeg.